

Jaunpienācēji vēlas dzīvot un strādāt bez deputāta zīmoga

Ausekļa redakcijā tikāmies ar Limbažu novada pašvaldības domes deputātu Robertu VIZIŅU (politiskā partija Latvijas Reģionu apvienība) un Sigitu UPMALI (Vidzemes partija), kura ir arī Limbažu novada domes priekšsēdētāja. Sarunai bija divas daļas: viena par darbu domē un aktualitātēm kopumā, otra – izmantojot iedzīvotāju iesniegtos jautājumus. Abas sarunas varēsiet noskatīties arī videoformātā tīmekļvietnē www.auseklis.lv un mūsu kontā sociālajā medijā YouTube. Šajā publikācijā sniegsim ieskatu pirmajā sarunas daļā, uzsverot, ka to nevaram atspoguļot pilnībā.

R. Viziņš un S. Upmali uz sarunu aicinājām arī tādēļ, ka abi limbažnieki ir jaunie deputāti, kuri domē ievēlēti pirmo reizi, lai gan iepriekš aicināti piedalīties (R. Viziņš) vai startējuši vēlēšanās (S. Upmale).

Atgādināsim, ka visus deputātus tuvāk varēsiet iepazīt, arī turpmāk lasot *Ausekli*, jo reizi mēnesī uzrunāsim kādu no viņiem rakstu sērijā *Dodam vārdu deputātam*.

– Iedzīvotāji redakcijai ir pauduši, ka viņi nepazīst pēc teritoriālās reformas izveidotā novada deputātus, kuri nāk no dažādām vietām. Pastāstiet par sevi!

S. Upmale: – Pēc Limbažu 1. vidusskolas absolvēšanas ieguvu pedagoga profesiju un atgriezos Limbažos kā sporta skolotāja un sporta darba organizatore. Esmu strādājusi par basketbola treneri, vadījusi Limbažu Bērnu jauniešu centru, pašvaldības Izglītības un kultūras nodaļu un Izglītības pārvaldi. Ieguvu nelielu pieredzi valsts pārvaldē, strādājot Valsts izglītības attīstības aģentūrā. Vienmēr esmu iesaistījies dažādu pasākumu organizēšanā, jo tas mani aizrauj. Kad sanāk laiks, cenšos kaut ko uzādīt, uzšūt, parušināties dārziņā un lasīt grāmatas.

R. Viziņš: – Ar ģimeni uz Limbažiem no Puikules pārcēlos, kad biju ceturtklasnieks. Mācījos Limbažu 3. vidusskolā, tam sekoja studijas Rīgā uzņēmējdarbības vadības fakultātē, kur ieguvu bakalaura grādu uzņēmuma vadībā. Man ir pieredze gan pasākumu organizēšanā, gan īpašumu apsaimniekošanā un mārketingā. Pirms gada kļuva par pašvaldības aģentūras LAUTA vadītāju. Šobrīd organizēju prāta spēles. Esmu viens no Limbažu disku golfa trases izveidotājiem un Latvijas Disku golfa federācijas valdes loceklis, Limbažu basketbola kluba un Facebook lapas *Limbažnieki zin pa ko i run* izveidotājs. Darbojos legendārā basketbola klubā TTT Rīga kā komandas menedžeris.

– Kā un kāpēc izlēmāt piedalīties pašvaldību vēlēšanās?

S.U.: – Vēlēšanās piedalos kopš 2013. gada, kad pievienojos Limbažu 3. vidusskolas direktora Agra Zakuļa veidotajam partijas *Reģionu alianse* Limbažu novada deputātu kandidātu sarakstam. Tādējādi izrādīju pilsonisko aktivitāti, to, ka neesmu vienaldzīga. Divus gadus strādājot Siguldas novadā un Rīgā, no attāluma pamānīju lietas, ko gribētu mainīt mūspusē. Vienmēr man rūpējis, kas notiek Limbažu novadā. Un mājās ir vislabāk...

R.V.: – Pirmo reizi man piedāvāja piedalīties vēlēšanās 2010. gadā, kad biju vidusskolēns. Ar aicinātajiem nebiju vienprātis. Šoreiz milzīga loma bija manam lokālpatriotismam. Turklāt jutu draugu un radu spiedienu. Viņi teica, ka cilvēkam ar tādiem apgriezieniem kā man ir jāpiedalās vēlēšanās. Līdz šim, manuprāt, darbojos Limbažu novada labā kā cilvēks parastais, ar aktivitātēm, pasākumu rīkošanu. Pacelt to nākamajā līmenī bija loģisks solis.

– Runā, ka daži cilvēki vēlas piedalīties vēlēšanās, citus pierunā, lai varētu

izveidot pietiekami garu kandidātu sarakstu.

R.V.: – Kad mēs (Reģionu apvienības Limbažu nodaļa) tikāmies, lai veidotu sarakstu, sākotnēji bija 32 cilvēki, kurus varētu tajā iekļaut. Godīgi izvērtējām, kurus izvirzīt.

S.U.: – Mums, Vidzemes partijas Limbažu novada kopai, gāja raibi. Bija cilvēki, kuri gatavi mūs atbalstīt, bet nevēlējās kandidēt, jo viņiem ir kādas saistības, vēsturiskā pieredze vai ievēlēšanas gadījumā jāizdara kaut kāda izvēle. Tad nopietni jāapsver, uz ko esi gatavs. Es nevarēju turpināt vadītājas darbu Valsts izglītības attīstības aģentūrā.

– Lai kļūtu par deputātiem, jūs abi atteicāties no stabila darba?

S.U.: – Manā gadījumā tā bija tikko izveidota komanda un labi uzsākts valsts līmeņa projekts. Bet tad – ieraugi vēlēšanu rezultātus... Pirms tam man cilvēki jautāja, vai tiešām nāktu un darītu to, kas būs nepieciešams. Teicu, ka esmu gatava.

R.V.: – Ja mani neievēlētu, es turpinātu attīstīt tūrisma aģentūrā LAUTA. Kad uzzināju vēlēšanu rezultātus, sapratu, ka man ir atbildība pret saviem vēlētajiem, būtu kauns noliekt mandātu, lai saglabātu amatu. Lai gan uzskatu, ka nākotnē šis būtu jālabo. Esot pašvaldības struktūrvienības vadītājs, es varētu vienkārši nebalsot par noteiktiem jautājumiem.

– Ar kādām gaidām pieņēmt deputāta mandātu?

R.V.: – Biju tam morāli nobriedis, iepriekš darbojoties novada labā, un arī cilvēki, ar kuriem šobrīd jāstrādā, man bija pazīstami. Vienīgi man ļoti nepatīk *deputāta zīmogs*. Piemēram – eju pa ielu, nāk pretī kundze gados, sastingst, apstājas, paklanās: – *Labdien, deputāta kungs!* Gribo, lai mani joprojām uztvertu kā cilvēku, ar kuru var runāt par problēmām, piezvanīt, nejaudājot, vai deputātam ir laiks sarunai. Ja atbildu, tas nozīmē, ka ir. Nebiju gaidījis, ka saņemšu tik daudz iedzīvotāju zvanu. Priecājos, ka cilvēki uzticas.

S.U.: – Biju jau strādājusi pašvaldības izpildvarā, tālab zināju, kāds būs ikdienas darbs. Man līdzīgi kā Robertam pirmajās nedēļās bija jādzird jautājumi: – *Kā ar tevi drīkst komunicēt, kā tagad uzrunāt?* Atbildēju, ka mainījies tikai amata nosaukums. Joprojām esmu vienkārši cilvēks, kurš iet un dara. Man tūlīt bija jārisina daudz saimniecisku jautājumu, vajadzēja tikties ar iedzīvotājiem, piemēram, Staicelē un Skultē, lai risinātu problēmas tur, kur kaut kādas lietas nebija izdarītas līdz galam. Vienmēr paturu prātā, ka ar cilvēkiem jārunā viņiem saprotamā valodā. Ir jāspēj pastāstīt, ka daudz nosaka pieejamais finansējums.

– Robert, Tu esi vērsies pašvaldībā kā uzņēmīgs iedzīvotājs, kurš grib īstenot savas idejas. Tagad esi otrā pusē. Vai mainījusies perspektīva?

R.V.: – Atceros laiku, kad sākām plānot disku golfa trasi. Vispirms bija jāuzklausa viedoklis, ka mēs ar diskkiem nosīsim limbažniekus. Sākām skaidrot, un tagad cilvēki, kuri iebilda, ir teikuši: – *Paldies, puīši, lielisks darbs!* Kad nācu uz pašvaldību ar ideju, kuras īstenošanai vajag 25 tūkstošus eiro, sapratu bažas. Tā ir liela summa. To vieglāk paprasīt domei, bet sāku meklēt finansējumu pats, piedāvājot sadarbību uzņēmējiem un beigās savācu 70% no summas.

S.U.: – Idejas ir jāizskaidro. Pateikšu godīgi – ieraugot trases modeli, arī man bija bažas. Liela daļa cilvēku, dzirdot jaunas idejas, pirmā reakcija ir *nē, šo nevar*. Visvienkāršāk ir aizbildināties ar to, ka nav finansējuma. Ne visi ir gatavi uzņemties papildu pienākumus un atbildību. Kad ir laba ideja, vienmēr gribējis meklēt variantus, kā izdarīt. Reizēm pat neapzināties, kādi resursi mums pieejami.

– Ko no savas priekšvēlēšanu programmas esat sākuši īstenot?

R.V.: – No mūsu puses ir punkti, kurus

Limbažu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja, deputāte Sigita Upmale (no labās), deputāts Roberts Viziņš un žurnāliste Linda Tauriņa, diskutējot par deputāta darbu un būtiskiem pašvaldības jautājumiem

esam virzījuši uz domes sēdi, daļa pieņemta, daļa iepauzēta. Uzskatu, ka mēs strādājam. No savas puses teikšu – ir pagājis pusgads, es vēl pierodu. Atceros – kad uzsāku darboties LAUTA, pirmajā mēnesī likās, ka viss ir labi un forši. Tu redzi tikai mazo aisberga maliņu, bet tad gāžas pāri birokrātija, dokumenti... Tad veicu daudz būtisku izmaiņu.

S.U.: – Šobrīd fināla fāzē ir iedzīvotāju padomju nolikuma izveidošana. Esam tikušies ar iedzīvotājiem klātienē, lai runātu par viņiem svarīgiem jautājumiem. Ejām uz bērna piedzimšanas pabalsta palielināšanu un lielāku pabalstu senioriem. Strādājam pie tā, lai mazinātu iekšējo birokrātiju. Par katru sīkumu nav jāņem domei, daudz lēmumu var pieņemt izpildvara, informējot deputātus. Šobrīd notiek cīņa ar izpildvaru par termiņiem. Man ir svarīgi, lai uzdevumi ir paveikti laikus, jo tā varam ātrāk virzīties uz priekšu. Mums ir četru partiju programma. Pieņemts lēmums par Staiceles pirmsskolas pārvietošanu uz skolas telpām un Alojas pirmsskolas iestādes celtniecību. Pirmajā domes sēdē teicu – ja ir konstruktīvs priekšlikums, nav svarīgi, no kā tas nāk – pozīcijas vai opozīcijas. Arī mēs atbalstām stipendiju piešķiršanu speciālistiem, kurus svarīgi piesaistīt novadam. Pašlaik runa ir par ģimenes ārstiem. Pie tā jau kādu laiku strādā deputāts Rūdolfs Pelkaišs.

– Tomēr domes sēdēs izskan replikas, kuras var uztvert arī kā aizvainojošas. Vai tas netraucē uzklaut konstruktīvus ieteikumus?

S.U.: – Tas nav viegli, bet amatpersonai jācenšas noliekt malā personīgās emocijas, kas droši vien ne vienmēr sanāk. Protams, nav patīkami un ir sarežģīti dzirdēt apgalvojumus, ka iepriekš esi kaut ko izdarījis slikti, lai gan redzi, ka lietas, kurām kā profesionālis esi pielicis roku, turpina labi strādāt. Ar retoriku tiek veidota platforma sev un arī sabiedrības viedoklis. Tāds reizēm ir politiskais cīņiņš. Es gan nejūtos kā politīķe, bet kā rīcībspējīgs cilvēks, kuram ir vēlme darīt. Esmu arī gatava atzīt un labot savas kļūdas.

R.V.: – Neapskauzu Sigitu, kurai jāstrādā koalīcijā ar četrām partijām. Parasti katra ir apsolījusi kaut ko konkrētu, varbūt arī to, kas ir neizpildāms. Trakākais ir, kad gribi turēt solījumu, bet saproti, ka vajag pārāk daudz resursu un, paskatoties uz faktiem, rodas jautājums, vai tas vispār ir vajadzīgs. Man nepatika, ka laikā, kad strādāju pašvaldībā, saņēmēju draudus no iepriekšējā sasaukuma opozīcijas, piemēram, par manis sūtīšanu uz dažādām instancēm. Manuprāt, es biju pirmais cilvēks kopš 90. gadiem, kurš, noslēdzoties pārbaudes laikam, tika saukts *uz paklāja*, lai atskaitītos par izdarīto. Sāpēja sirds, ka neviens no šiem cilvēkiem man nebija piezvanījis, lai uzdotu kādu jautājumu. Esmu gatavs pateikt, ka neesmu kaut ko izdarījis, bet ja tiek neprecīzi interpretēta informācija un pret mani vērsas ar meliem... Tad jāsaka – mēs nestrādājam vienā komandā. Man šobrīd dažkārt ir grūti skatīties uz cilvēkiem, kuri pret mani iepriekšējā sasaukuma laikā ir tā attiekušies.

– Gan sarunās ar *Ausekli*, gan domes sēdēs un sociālajos medijos vairāki deputāti asi kritizējuši to, ko iepriekšējā sasaukuma laikā darījuši kolēģi, ar kuriem tagad jāsēž pie domes galda. Rodas iespaids, ka nekad nespēsiet vienoties par to, kurš nesenaajā pagātnē rīkojās pareizi, kurš nepareizi. Kam būtu jānotiek, lai tas netraucētu virzīties uz priekšu?

S.U.: – Strādājot izpildvarā, redzēju, kā notiek procesi domes sēdēs, par kuriem runā Roberts. Iepriekš bija daudz informācijas, kurai deputātiem bija ierobežota piekļuve. Šobrīd vadība nav izdevusi nevienu rīkojumu, kas neļautu viņiem redzēt kādu dokumentu. Manuprāt, jautājumi rodas, ja nav iespējas iepazīties ar informāciju. Uzskatu, ka tai jābūt pieejamai visiem, kuri sēž pie galda. Vēl viens jautājums ir, kādas atbildes opozīcijas deputāti saņēma no izpildvaras.

– Tad saki, ka iepriekš visa informācija nebija pieejama katram deputātam?

S.U.: – Tā es saklausīju, pieslēdzoties domes sēdēm, kurās deputāts Andris Garklāvs uzsvera, ka ir kaut kāda informācija, ko viņš nesaņem.

R.V.: – Man vienmēr svarīgs cilvēks. Ja kādā momentā mani kaut kas interesē, pietiek ar divām minūtēm, lai noskaidrotu kontaktus, piezvanītu cilvēkam un noskaidrotu vismaz 50% informācijas, ko vēlos saņemt. Teātri mēs varam spēlēt Teātra mājā nevis domē.

S.U.: – Piekrītu, ka ar cilvēkiem jārunā. Saskaros ar to, ka cilvēks neatnāk, nepajautā, veidojas neizpratne un sanāk, ka spēlējam tādus kā *klusos telefonus*. Man nav pieņemams, ka sarunā zem četrām acīm saņemtu vienu atbildi, bet pēc tam publiskajā telpā izskan kaut kas cits.

– Ir budžeta izstrādes laiks, kas mudiņa domāt par pašvaldības nākamā gada plāniem. Kādi tie būs?

S.U.: – Budžets jāpieņem domes sēdē janvārī. Nākamajā gadā jāmeklē iespējas īstenot projektus. Jāpabeidz teritorijas plānojuma izstrāde. Jau šobrīd zinām, ka tiks gatavota trešā redakcija, jo ir daudz priekšlikumu, ar kuriem nopietni jāstrādā. Pieņemām lēmumu par skolu tīkla monitorēšanu. Ir iespēja saņemt ESF struktūrfondu finansējumu izglītības iestādes mācību satura mācību līdzekļu un infrastruktūras sakārtošanai, pilnveidei. Iespējams, ka uz februāri varētu virzīt kādu lēmumu par mūzikas un mākslas skolu reorganizāciju, saglabājot esošās īstenošanas programmu vietas.

– Par ko cīnīsies opozīcija budžeta pieņemšanas laikā?

R.V.: – Es gribētu drīzāk dot ieteikumu. Manuprāt, kļūda ir tāda, ka mēs par pašvaldību nedomājam kā par savu uzņēmumu. Par to, ka, ieguldot naudu, varam iegūt vairāk naudas, ar ko strādāt nākamajos gados. Esmu komunicējis ar trīs celtniecības uzņēmumiem, kuri varētu uzbūvēt Limbažos daudzdzīvokļu māju, jo arī viņu darbiniekiem vajag, kur dzīvot.

S.U.: – Esam apkopojuši informāciju par to, kāds dzīvojamais fonds ir pašvaldības rīcībā. Tas ir nožēlojams, sliktā stāvoklī un bez ērtībām. Ar tādu jaunus speciālistus nepiesaisīsim. Vajadzētu atrast iespēju uzcelt vismaz vienu daudzdzīvokļu māju. To varētu paveikt ar finanšu institūcijas *Altum* vai kāda cita finanšu instrumenta atbalstu.

Linda TAURIŅA
Līgas LIEPIŅAS foto

Projektu finansē
Mediju atbalsta
fonds no Latvijas
valsts budžeta
līdzekļiem.

MAF
Mediju atbalsta fonds

Par publikācijas saturu atbild projekta
«Personības spēks» īstenotāja –
SIA «Izdevniecība Auseklis».
Projekta Nr. 2025.LV/RMA/1.6.1/018